

Q 36. Continet diuisione monocordi,

e diuisione monocordi illud e p dicitur. qd siue in m fura ne
 siue in numeris atq; in eoz ppor cione statuat de ser
 diuio maius spariū corde. & maior numeri multitudine
 grauiore efficit. At si fuerit neru longitudo cōtractione
 uinueris n multa pluralitas acutiores uoces dīne esse
 Atq; ex hac cōparatione quantū unaquq; fuerit uel longi
 pluriū numerorū alia q t cōtracior. t pauciorib; signata nu
 tuncol grauior. t acutior inuenit. Nec leuioze resilla cō
 intendentē: sepe spacia ppor cionū numero maiore signamur
 re mitentes: uero minore. cū intentio acūm faciat. rem
 graue. Illic enī ppor cionū tantū spacia signabamus: nichil
 grauiat aut acutius pportate laborantes atq; de o
 maiorib; numeris intendentib; & minorib; ingratitate sepe
 misimus. Hic uero ubi cordarū spacia sonosq; me ciemus
 rerū se quē necesse ē. maiorq; longitudini cordarū. ex q
 ex ut a pliores: minori uero x qua uocis acūm nascit
 Et corda intēsa. Huc ē qua sit regula quē ppositi
 cionib; diuidat. ut ea regula corde appōita eade diuio
 in neru longitudine signent quas antea signa ueramus
 Nos uero n ea diuidimus quasi ipsa corda. & n regula par
 diuidat igitur. **IN IIII** partes p tria puncta: quē
 Erat igit tota quidē. **dupla** ab his quē f. **AB AD** fin
 ti uero. **AD AB** duplē f. ab his quē f. **CD DE** tri
 quidē gra uissima id pof labanofne nos. aut ē me
 enī diuidia totius. Et sicut. **AB** ab ea quē f. **dupla** ē
 ita. **AB** ab ea quē f. **AB** dupla ē acūmine. Nā ut sup
 dictū ē ordo spaciū & acūminis sōp ē uer fūse. Nā tam
 corda maior in acūmine. quanto fuerit minor in spaci
 circa erit & t. **B** ne te hy pholeon. qm. **B** eius qd est
 diuidia in quantitate. **dupla** ē uero i acūmine. Rur
 qm eade. t. **B** eius qd est. **B** quarta pars ē in spaci
dupla erit ab eade in acūmine. Erat igit ut dictū ē

Codex in willibrordi eptnacen,

Bibliothèque nationale
Luxembourg
Service iconographique

Tous les droits de
reproduction réservés

A Unde possumus dinoscere quales sint finales. quales superiores. ut illius
aut illius ordinis. **¶** Omne musicum ad aliquid esse constat. Nam
nec sonus musicus esse potest sine adiectione alterius soni ad quem na-
turali spatio musicum sonat. Sicut ergo ad aliquid per se non intellegitur.
ita cuiusque soni absolute numerantur. nec superiores esse pos-
sumus. nec finales dici sensibus cuiusque ordinis. Sed cum necesse sit ut
quicquid recte canitur. alterius grauius ut in uno ipsorum quatuor
or finatur. in quolibet eorum finis ordinis est. ipso cum eorum finis
terra cordi sonitibus finalis obtineat nomen. Et hinc alia terra cor-
da sumunt ordinem. Ab eo de etiam sono ut sit maior tonus aut
minor mensuram accipit. Cum enim inferiorum quicquid tonum quan-
to loco ualeamus altiore ponere. et superiore quicquid loco gra-
uiore ut supra monstratum est. perfectio non secundum id superior
dicitur aut inferior quod altius aut inferius alter canitur
ab altera sed secundum id quod se utriusque toni ad sonum finale habet.
Habent autem hoc nomen. A finali sono equalis potestas est minor et to-
nus inferiora atque inferiora. id est in utroque latere. per unum
usque ad sonos quatuor. huius quod se per id eueniat. sed quod hoc
spatiu uisus sit potestas. la uero si ad superiore parte quatuor soni
siste maxime transierit. maioritono deputari solet. Maior autem
sistematis duplum habet spatium in superioribus. id est ut usque
in nonum sonum. **A** Sistema quid est. **¶** Incolis uel coman-
bus diastemata dicimus. si stemata in particulis perfectioribus.
seu toto periodo. Nam diastema est spatium quodlibet sonorum
quo particula comprehenditur id est quo acuta et grauior uox
includitur. Si stemata te uis spatium melius te si stemata sunt
species terra cordorum. penta cordorum. octo cordorum. que mo-
lis singulis suas dant species. **A** Quare unum terra cordum sub
finalibus sonis constituitur. supra finales duo. **¶** Huius
sive altiore sive summissiore uoce cantatur. quodlibet
simplex ad iugum molos. non nisi ad quatuor sonum a finali
sono deponatur. nec nisi in nonum usque ascendit. Et haec tenet
de discrepantiarum generibus de uicinis superioribus dicta est

Bibliothèque nationale
Luxembourg
Service iconographique

Tous les droits de
reproduction réservés